

SLOVENSKI NAROD.

lahaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter valja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 3 K. Kdor hoče sam pouč, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petorostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Reklami se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafevih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Razkritja dr. Brejca.

Na shodu „Katoliško političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“ je dr. Brejca imel vprav senzacionalen govor, v katerem je pojasnil zgodovino volilne reforme za Koroško in razkril najinteresnejše detailje o izdajstvu dr. Šusteršiča in njegovih zaveznikov. Zadevni govor dr. Brejca se glasi takole:

Politično društvo je sklicalo svoje zaupnike, da jim poroča o svojem lastnem delovanju v zadevi volilne reforme in pa o delovanju tistih, ki na Dunaju predstavljajo narod slovenski, ki so bili vsled tega tudi v zadevi volilne reforme dolžni zastopati in zagovarjati tudi upravičene zahteve koroških Slovencev. (Klici: Pa tega storili niso!)

Podati vam hočem zgodovino volilne reforme, v kolikor nas koroške Slovence zadeva, navesti gola, suha dejanja, kritiko njih pa prepustim vam. Vi ste svet slovenskega življenja na Koroškem, stebri, na katerih se sloni slovenstvo v tej deželi, vi iz lastne vsakdanje izkušnje najbolj poznate naše potrebe in neobhodne zahteve: Vi ste torej poklicani in upravičeni soditi o najvažnejših zadevah tega stebra slovenskega naroda. Vi, ki ste naši porotniki, poklicani, da izrečete po svojem razumu in svoji vesti nad dogodki zadnjega časa prostodušno svojo sodbo, in če treba, tudi svojo obsodbo. (Burno pritrdjevanje in živio-klici.)

Sedaj pa si dovoljujem pred vsem, da vam načrtam v kratkih potezah postanek in razvitek vprašanja, od katerega smo si zlasti koroški Slovenci toliko obetali, ki pa se je rešilo za nas na tako nečasten način, rešilo v našo pogubo.

Začetek.

Vsi veste, da je lani v jeseni nenadoma butila na dan ideja, da bi se naša volilna pravica postavila na drug

temelj, na temelj splošnosti in enakosti. Tedanji ministrski predsednik Gauč se je sprva odločno izrekel proti taki volilni reformi, očitno radi tega, ker je pod enako volilno pravico razumel to, kar vsak pošten človek pod tem pojmom razume: namreč volilno pravico, ki podeljuje vsakemu volilcu po en glas, in gotovemu, povsod enakemu številu volilcev pa po enega poslanca. Taka volilna prememba bi Nemcem v državi kar čez noč vzela njihovo moč in gospodarstvo, in prišli bi na krmilo Slovani. To pa Gauču kot zastaranemu nemškemu birokratu ni moglo biti po volji, in zato je tako volilno preosnovno odločno odklonil. In priznati moramo, da je bil Gauč takorekoč velik poštenjak, kajti da bi se splošna in enaka volilna pravica dala tako spacičiti in falzificirati, kakor se je pozneje zgodilo, to se je Gauču vsaj spočetka menda popolnoma nemogoče zdelo. Kar je Gauč pozneje storil, storil ni po lastni volji, temveč v službi tistih **zlih duhov**, ki so ga kmalu vzeli popolnoma v najem in ki so povzročili, da je izvršil sam nad seboj politični harikiri, kakršnega v Avstriji še ne pomnimo.

Vsled pritiska **socijalnih demokratov in mladočehov**, teh čudnih politikov, ki jih je v tej zadevi odločno podpirala tudi večina **jugoslovanskih poslancev**, se je Gauč nenadoma premislil, in kar je še dober mesec poprej ostro in odločno obsojal, je v novembru l. l. v splošno začudenje sam proglasil kot tisto sredstvo, ki naj bi razbito Avstrijo zopet skupaj zlimalo. In od takrat prevladuje v naši javnosti samo vprašanje splošne in enake volilne pravice.

Vlada obljubila dva mandata.

Začelo se je takoj pogajanje med vlado in posameznimi strankami, oziroma njihovimi voditelji, začelo se je mešetarjenje in — spletkarjenje. Pogajanja je vodil minister Bylandt-

Rheidt. Splošno se je sodilo in mislilo, da uvedba splošne in enake volilne pravice v Avstriji pomenja konec nemške hegenomije, zato je naravno, da se Nemci v obče niso ogrevali za tako premembo in je bila vsled tega vlada prisiljena, iskati prijateljstva v tej zadevi v prvi vrsti pri Slovanih. V tem štadiju je vlada nam koroškim Slovincem sama od sebe namenila **dva mandata**.

Vlada se vda Nemcem.

Toda le prehitro se je ta pravična, nam prijazna sapa prevrgla v strupeno, morečo burjo. Poljaki niso razumeli velikanske važnosti tega trenutka. Mesto da bi krepko poprijeli za ponujeno roko, kuhali so rajši rilec in o splošni in enaki volilni pravici nič slišali niso hoteli. Vsled tega je bila vlada prisiljena, iskati pomoči pri — Nemcih. In našla jo je, račun te nove ljubezni pa smo seveda plačali zopet Slovani, drago plačali v prvi vrsti koroški Slovinci. Zastopniki poljske plemeniške zlahte so prostovoljno stopili na stran, misleč, da jim bo tako mogoče preprečiti uvedbo demokratičnega volilnega prava in tako ohraniti svojo strankarsko politično moč; toda računali so slabo in kmalu tudi sami občutili posledice svoje nesrečne strankarsko-samopašne politike.

Dr. Ploj — Doberniki-Lemiš.

Ker koroški Slovenci žalibog nimamo svojega zastopnika v državnem zboru, je „Slovanska zveza“ zastopstvo naših interesov v zadevi volilne reforme poverila gospodu dvornemu svetniku dr. Ploju. Zato sem imenom političnega društva v tej zadevi v prvi vrsti občeval le z njim. Kopa korespondence, ki leži tukaj pred menoj, priča o delu, ki se je v tem oziru storilo. Napravili smo celo vrsto načrtov. Najprej se je reklo, da bo Koroška dobila le 6 do 8 poslancev. Napravili smo en načrt, in ko je bil ta odklonjen, drugega in tretjega. Ko

je pa kmalu na to vlada izjavila, da vsaka dežela ohrani vsaj dosedanje število mandatov, začelo se je delo iznova. Predlagali smo za Koroško v prvi vrsti uvedbo proporcionalnega volilnega sistema, ker bi ta najbolj ustrezal zelo kompliciranim razmeram naše dežele; ko pa je vlada ta sistem odločno odklonila, začela so se pogajanja radi ureditve volilnih okrajev. In sedaj smov svoje razočaranje in bridkost spoznali in občutili posledice poljske politike. Dočim je minister še par dni pred božičem koroškim Slovincem obetal dva mandata, je bilo kmalu po novem letu opaziti, da se je začel nagibati že na nemškonacionalno plat. Dr. Ploj je vztrajno terjal dva mandata za nas in predlagal tako razdelitev okrajev, da bi v teh dveh slovenskih volilnih okrajih našla mesto vsaj večina koroških Slovencev, kar bi bilo seveda mogoče le tedaj, če bi se raztrgalo nekaj narodno mešanih okrajev, kakor se je to zgodilo brez težkoč v mnogih drugih deželah. Pogajanja so se vlekle na dolgo in široko, predlogi stavili in odklanjali, spreminjali in zopet stavili — vlada je očitno še nekaj časa mislila na svojo pred božičem dano obljubo, končno pa se je popolnoma nagnila na stran nemške ljudske stranke in v celem obsegu sprejela Doberniki-Lemišev načrt.

Koroški Slovenci brez poslanca.

Po tem vladnem načrtu pravijo, da dobimo en mandat; če pa hočemo biti odkriti in ne maramo sebe in drugih varati, pa moramo reči, da nam vladni načrt ne zagotavlja nobenega mandata; en „Kampfmandat“ imamo že sedaj, novi mandat bo pa še slabši od sedanjega. Kajti k še dosti narodnim sodnim okrajem Pliberk, Dobrlavas in Železna Kapla so privesili okraj Borovlje, čigar socialdemokratično delavstvo nemškega mišljenja bo potapljalo glasove našega slovenskega kmetijskega prebivalstva.

Tako smo „pridobili“ pač na papirju en mandat, v resnici ga bodo pa vtaknili v žep ali socijalni demokrati ali pa nemški nacionalci, kar je za nas vseeno.*)

Naš odpor.

Zoper ta vladni načrt so se koroški Slovenci vzdignili, kakor en mož: v kratkem času par tednov se je priredilo 32 shodov, na kojih je ljudstvo dajalo na glas duška svoji silni ogorčenosti; sklenilo in odposlalo se je nebroj resolucij — tako odločnega pokreta Koroška do tedaj menda še ni doživela.

Bratje so nas pustili na cedilu.

Le žal, da smo v tem velikanskem boju ostali skoraj osamljeni in da v slovenski javnosti in zlasti v slovenskem časopisju ni bilo opaziti nikakega navdušenja za našo stvar. (Razburjeni klici: Tako je! Sramota!) Veličastne manifestacije našega ljudstva so se registrirale, kakor se beležijo vsakdanji dogodki brez posebne važnosti, pogosto se jih je še popolnoma zamolčalo. (Tako je!) Namesto da bi nas bila vsa slovenska javnost v časopisju in na shodih podpirala in se izrekla solidarno z našimi zahtevami, se je zanimanje obračalo od nas proč in se je na številnih shodih na Kranjskem**) govorilo in so se resolucije stavljale rajši o stvareh, ki trenutno niso takega pomena, da bi zadeve Korošcev poleg njih ne mogle najti prostora. (Hrupno pritrdjevanje.)

Razume se, da so to obnašanje naših rojakov onstran Karavank naši politični nasprotniki — razumeli; saj ni treba veliko politične modrosti

*) To zatrjujemo mi že od februarja, a vsi klerikalni listi so temu ugovarjali. Zdaj so koroški Slovenci sami priznali, da smo mi pisali resnico, klerikalni listi pa da so lagali. Op. ured.

**) Vse te shode so priredili klerikalci in ta očitnanje se tičejo izključno klerikalcev. Narodnonapredna stranka se je na vsakem svojem shodu z vso energijo zavzela za koroške Slovence. Op. ured.

LISTEK.

Osvetnik.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

Ogenj je bil končal ves tabor. Upepelil je vse koče, vso krmno, vsa živila, uničil mnogo ljudi in konj. Čez tleči pepel je jezdil Marko Pirin za bežečo armado Nikolaja Kolovškega, dočim so se Kamničanje ponosno vrisakaje in prepevaje vračali v mesto, da primerno proslave svojo veliko zmago nad nepremagljivim junakom Nikolajem Kolovškim. Kjer je poprej stal mogočen tabor, je bila zdaj puščava.

Sredi pota med Kamnikom in Mengšom se je ustavil Nikolaj Kolovski in pričvrstil na bližnje drevo svojo zastavo. Ko so posamični plemenitaši sklicali svoje ljudi, kar jih niso uničili sovražniki in ogenj, so se zbrali okrog svojega poveljnika na posvetovanje, kaj jim je zdaj storiti.

„Najprej se moram zahvaliti Vam, vitez Marko Pirin, da ste v najusodnejšem trenutku priskočili meni na pomoč in mi oteli življenje,“ je rekel Nikolaj Kolovski. „Ranjen sem na obeh nogah, Krvosrd in njegovi ljudje

pa so se s tako silo zaganjali vame, da bi bil gotovo podlegel, če bi Vi ne bili priskočili in zadržali Krvosrda.“

Marko Pirin je odklonil vsako zahvalo in tudi čestitke posamičnih viteзов, ki niso prikrivali svojega občudovanja, kako se je Marko sam srečno zoperstavil celi četi in jo prisilil, da je s svojim hrabrim vodjem morala odnehati od boja.

Nikolaj je naredil tem pogovorom konec s tem, da je začel izpraševati posamične plemenitaše o postanku ognja, ki je upepelil ves tabor. Vsak je povedal, kar je vedel, in strmenje je postajalo vedno večje, zakaj razvidno je bilo iz teh izpovedi, da je ogenj nastal, ko so bila vsa vrata v tabor zaprta, ko je bila ograja skrbno zastražena in ko daleč naokoli ni bilo videti živega bitja.

„Torej je mogel ogenj zanetiti le kak človek, ki je bil v našem taboru, a pravzaprav jih je moralo biti več, ker je ogenj nastal obenem na več krajih,“ je rekel Nikolaj Kolovski in, motreč vse zbrane plemenitaše s strahnim pogledom, ki je napovedoval grozne muke in še groznejšo smrt, je dostavil: „Izdani smo bili.“

„Brez dvoma — zgodilo se je izdajstvo,“ so pritrdjevali plemenitaši in

začeli drug drugega gledati nezaupno ter se odmikati drug od drugega.

„A kdo je izdajalec?“ Nikolaj Kolovski je zopet pregledal vse obraze, kakor bi mogel vsakemu posamezniku videti na dno duše in stiskal in grizel je ustne, kakor je bila njegova navada, kadar se je pripravljval na klanje svojih žrtev.

„Vsak posameznik naj pove in s pričami dokaže, kaj je delal čez dan in kje je bil, ko je začelo goreti,“ je nasvetoval prelat Orsano, ki je ves čas jokoval, da mu je ogenj uničil vse, kar je imel seboj in da je izgubil vse nade na ogromni plen, ki bi ga bila naredila vojska v Kamniku. „Izdajalec je treba neusmiljeno kaznovati,“ je dostavil prelat Orsano in zamahnil z roko, kakor bi hotel pokazati, kako bi on izdajalcu odsekal glavo.

„Jaz že ne morem dokazati, kaj sem delal čez dan,“ se je oglasil Marko Pirin. „Nekaj časa sem zamudil z opravlkom, ki Vam ga na noben način ne povem.“

„Torej ste vi izdajalec in kot izdajalec zaslužite smrt,“ je zavpil prelat Orsano. „Videl sem vas v trenutku, ko smo začeli bežati; tedaj ste se borili s Krvosrdom. A kje ste bili in kaj ste delali tedaj, ko je začel tabor goreti?“

„Poleg mene je sedel in mene poslušal,“ se je oglasil Nikolaj Kolovski. „Davno predno se je začel požar, sem ga bil poklical k sebi. Prav ko sem mu hotel razložiti svoj načrt, kako naskočimo danes zvečer Kamnik, je udaril plamen kvišku. Ne dolžite viteza Pirina po krivici.“

„Ker sedaj takoj zapustim Vašo vojsko, mi je vseeno, če mi gospodje delajo krivico ali ne,“ je dejal Marko Pirin. „Zavest imam, da bi ne bil nobeden utekel, če bi ne bil jaz zadržal Krvosrda.“

„Ali izdajstvo se je moralo zgoditi na vsak način,“ je zaklical Nikolaj Kolovski. „Kar sem živ, mi še ni bilo tako težko pri srcu kakor danes. Prvič v svojem življenju sem bil poražen. Izgubili smo toliko moštva in orožja, toliko konj in živil, da za sedaj ne moremo misliti na daljše obleganje Kamnika. Kar kri mi vre, če pomislim, kako nas bodo posmehovali ti kamniški mestjani, ki od nekdanjega sovražnega plemstva in duhovništva. Za sedaj naj se naša armada razide. Vsak plemič naj gre s svojim moštvom na svoj grad in naj ga varuje, čez štirinajst dni pa pridite vsi v Mengeš, da tam pripravimo, kar treba za novo vojno proti Kamniku.“

Plemiči so bili s to odredbo zadovoljni in razšli so se s svojimi četami na različne strani.

„Jaz grem najprej na Kolovec, da tam zberem kar mogoče moštva in da je dobro oborožim in oskrbim z živili,“ je rekel Nikolaj Marku Pirinu. „Ali pojdete z menoj?“

„Ne! Dokler se ne bo priznalo, da služi moj meč pravični stvari, dotlej ga ne vzamem več v roko.“ Marko Pirin je to rekel z nekim tajinstvenim usmevom, ki ga izmed navzočih nihče ni razumel.

„Kam pa mislite iti?“ Nikolaju Kolovškemu je bilo očitno mnogo na tem, da ostane Marko Pirin vsaj v njegovi bližini. „Pojdite za nekaj časa v Mengeš. Tam sta moja žena in moja hči, ki Vas bodeta z velikim veseljem sprejeli.“

„Za nekaj dni bi bilo res najbolje, če bi šel v Mengeš,“ je po kratkem razmišljanju menil Marko Pirin.

„Idite takoj,“ mu je prigovarjal Nikolaj. „Čez nekaj dni se tamkaj vidiva.“

Segla sta si v roke in se razšla. Nikolaj je s svojim moštvom odjezdil na Kolovec. Marko Pirin pa se je obrnil proti Mengšu.

(Dalje prih.)

zato; vsako je bil na jasnem, da smo osamljeni, da v odločilnih faterjih nimamo zaslombe. Tako je slovenska javnost pomagala ne nam, ampak — našim nasprotnikom! To je treba enkrat za vselej pribiti. (Splošno pritrdjevanje in ploskanje.)

Še smo upali!

Vkljub temu nismo izgubili upanja; saj vladni načrt še ni postava, temveč še pride najprej v posebni odsek, kjer se ga bo temeljito prereševalo. Ker v tem odseku Slovani nimamo večine, je bilo takoj jasno, da moramo pomoči iskati pri Nemcih samih, v prvi vrsti pri nemških krščanskih socijalcih. Težko je bilo jih pridobiti, toda posrečilo se je naposled izdelati tak načrt razdelitve volilnih okrajev na Koroškem, ki je ustrezal nam, pa obenem tudi našim krščanskim socijalcem. Glavna poteza tega načrta je ločitev mest in industrijskih krajev od dežele; brez te ločitve pri nas ni mogoče sestaviti dveh slovenskih, res sigurnih dveh volilnih okrajev. Na to dejstvo bi bili slovenski politiki morali od prvega početka misliti in temu primerno uravnati svoje postopanje. Ta ločitev se je izvedla v vseh naših sosednih deželah, na Tirolskem, Solnograškem in Štajerskem, in zdi se nam, da če bi se izvedla tudi na Kranjskem, bi pač edina Koroška sredi dežel ne bila mogla delati izjeme.* Če pa izločite mesta in industrijske kraje, pa pade vsa skrajno umetno prirojena Lemiševa, oziroma vladna volilna geometrija Slovincem in krščanskim socijalcem na korist! (Dobro-klici, splošno pritrdjevanje.)

Deputacija na Dunaju.

Ko smo dosegli sporazumljenje s krščanskimi socijalcem in imeli besedo, da bodo glasovali za skupni preminjevalni predlog, nam je dokaj odleglo in smatrali smo stvar za gotovo. Vendar se je nekaj dni, predno je prišla Koroška v razpravo v volilnem odseku, pod mojim vodstvom podala na Dunaj še posebna deputacija, v kateri so bili zastopani vsi tisti okraji, ki so vsled krivične razdelitve volilnih okrajev najbolj prizadeti. Deputacija je šla pred vsem do ministrskega predsednika barona Becka, potem do ministra notranjih zadev Bienenrtha, do češkega ministra Pacaka in tistih parlamentarnih strank, od katerih se je pričakovala pomoč v volilnem odseku. Pri ministru smo našli samo lepih besedi, barona Beck in Bienenrta sta poudarjala, da sta volilni načrt sprejela kot dedščino prejšnjega ministrstva in da ga ne moreta sama izpremeniti, temveč morata to prepustiti volilnemu odseku in zbornici; minister Bienenrth pa je še celo izrecno poudarjal, da tudi po njegovem mnenju z vladno volilno reformo koroški Slovenci ne moremo biti zadovoljni! (Čujte! čujte! Pa jo je vendar priporočal v odseku!) Da, priporočal jo je in le čuditi se moramo, da se mu takrat ni naravnost poklicalo v spomin njegovih besed. (Tako je!)

Potem smo se predstavili Čehom, dr. Kramarja in dr. Stranškemu, vit. Abrahamoviču kot načelniku poljskega kluba, dr. Šusteršiču kot načelniku „Slovanske zveze“ in zastopnikom dunajskih krščanskih socijalcem. Govorili smo tudi s poslancema Ferjančičem in Plantanom. Mislili smo, da smo dobro opravili, ker se nam je povsod zagotavljala gotova pomoč, in vračali smo se proti domu v trdni nadi, da bo naš izpreminjevalni predlog v odseku s slovenskimi in kršč-socijalnimi glasovi sprejet.

Koroška v odseku.

Pa prišlo je drugače. Dne 5. julija je prišla na vrsto Koroška. Poslanec dr. Ploj je stavil naš predlog in ga utemeljeval, pomagal mu je poslanec Plantan, tudi Čeh Kramar je odgovarjal Lemiševim zlobnim napadom na koroške Slovence; čudom pa smo se čudili, ko

smo čitali drugi dan razpravo, da v tem velekritičnem trenutku, ki je odločeval o naši bodočnosti, ni nobene besede našel za nas načelnik „Slovanske zveze“ dr. Šusteršič, ki je bil ravno kot načelnik poleg dr. Ploja v prvi vrsti poklican in dolžen, s tisto prav njemu lastno brezobzirno energijo in odločnostjo stopiti na branik za naše pravice! (Viharno pritrdjevanje. Razburjeni klici: Fej in sramota. Zakaj ni niti ust odprl za nas, še do danes ni pojasnjeno. Gotovo pa je, da molk od te strani ni mogel koristiti in da so ta molk nasprotniki mogli tako tolmačiti, kakor da dr. Šusteršič sam na izpremembo volilnih okrajev na Koroškem ne polaga največje važnosti. Gotovo je, da je bil ta molk nasprotnikom dokaz, da „Slovanska zveza“ krivice, storjene koroškim Slovincem, ne smatra za „casus belli“! Mi pa smo mnenja, da če smo „casus belli“ za Nemce, moramo biti tembolj „casus belli“ za Slovence. (Burno odobravanje in ploskanje.)

Sramoten poraz.

Pri glasovanju je bil Plojev predlog odklonjen s 26 proti 19 glasovom, ker so odpadli krščanski socijanci. (Ogorčeni medklici: škandal, izdajalci!) Padel je še celo drugi Plojev predlog, da naj se iz takozvanega slovenskega volilnega okraja izločijo vsaj nekateri industrijski kraji in tako okraj zares zagotovi Slovincem; padel je ta predlog, vkljub temu, da ga je celo minister Bienenrth priporočal, ker so proti glasovali zopet krščanski socijanci, ki potem takem nočejo, da bi vsaj to ostalo slovensko, kar se za slovensko razglasa. (Hrupno ogorčenje.) Glasovali pa so za ta predlog nemški konservativci, dasi niso bili v nobeni obvezni obljubi glede nas.

Tako se je končala ta bitka s popolnim sramotnim porazom slovenske politike. Pa kar nas je najbolj osupnilo, bilo je žalostno dejstvo, da ta politika iz teh dogodkov ni izvajala prav nobenih posledic. Mesto da bi bil po vsem Slovenskem zaoril samo en glas, glas užaljenje, teptane pravice, ki za vsako ceno terjajo zaščeno in popravilo, pa smo čuli le par pritajenih vzdihov — naši poslanci pa so naprej razpravljali, kakor bi se ne bilo nič posebnega pripetilo. (Klici: sramota!)

Smatrali smo, da tekom razprav v volilnem odseku ne bode več mogoče govoriti o naši usodi in popraviti to, kar se je zamudilo.

A prišlo je drugače.

Drugi padec.

Takoj drugi dan je namreč prišla Kranjska na vrsto. Nemci so na vsak način zahtevali za tisto majhno peščico Kočevjarjev — kakih 15.000 — en mandat.

Slovinci so odklanjali kočevski mandat, da bi tako kranjski deželi ohranili čisto slovenski značaj. Pa kmalu se je videlo, da Nemci s svojo zahtevo proderó. Začelo se je govoriti o kompenzaciji kočevskega nemškega mandata na ta način, da Slovenci za njega dobe še en nov slovenski mandat. Vršila so se pogajanja med posl. Wastianom in imenu Nemcev in posl. dr. Šusteršičem v imenu Slovincem. Barantalo in mešetarilo se je vse vprek. Glede na veliko važnost kočevskega mandata za Nemce je bilo takoj jasno, da se mora kompenzacija za Kočevje iskati le izven Kranjskega. In bili smo tako naivni, da smo mislili, da sedaj potom zamene dosežemo, kar bi bili morali dobiti že prej s stališča pravičnosti. Še na misel nam ni prišlo, da bi kdo mogel o tem dvomiti, da je s kočevskim mandatom enakovredno kompenzacija na slovenski strani mogoče iskati le na Koroškem in nikjer drugod. (Dobro, dobro! Tako je!) Kar berem v „Slovincu“ od 5. julija brzojavko z Dunaja, v koji se poroča, da vodi dr. Šusteršič pogajanja z Wastianom in da je dr. Šusteršič slednjemu izjavil: „Edina podlaga bi bila v tej smeri, da se reasumira sklep o štajers-

skih mandatih in da se da Slovincem na štajerskem še en mandat.“ (Hrup in klici ogorčenja.)

Zapekla me je ta izjava v dno duše. Da bi na bila verodostojna, na to nisem mogel misliti, saj je bila v dr. Šusteršičevem glasilu v „Slovincu“.

Takoj sem se usedel in poslal dr. Šusteršiču in dr. Ploju brzojavko sledeče vsebine:

„Kompenzacija za Kočevje more biti le drugi slovenski mandat na Koroškem. Nujno prosimo, da vsak drugi kompromis brez-pogojno odklonite. Naj se sklenje-glede Koroške reasumira.“ (Viharno pritrdjevanje in ploskanje. Klici „Živio dr. Breje!“)

In popoldan istega dne je dr. Šusteršič v odseku za volilno reformo — očitno vsled te naše energične zahteve — naenkrat izjavil, da zahteva kompenzacija za kočevski mandat na Koroškem ali na štajerskem. Splošno se je mislilo, da pride v petek, 6. julija, do glasovanja. Iz sobotnih jutranjih listov pa izvem, da se razprava v petek še ni dokončala, da pride do glasovanja šele v ponedeljek, medtem pa se bodo pogajanja med strankami nadaljevala. Brzojavim torej še enkrat dr. Šusteršiču in dr. Ploju v istem smislu kakor dan poprej, stopim novič v dogovor s tukajšnjimi kršč. socijanci in uspeh tega dogovora, ki je bil za nas ugoden, sporočim z ekspresnimi pismi dr. Šusteršiču in dr. Ploju. Obenem se brzojavno obrnem na dr. Kramarja kot načelnika češkega kluba in na rodoljube s prošnjo, da naj se štajerci nam na ljubo sami odrečejo sedmemu slov. mandatu. (Bravo in dobro-klici.) Kakor sem pozneje izvedel, se je iz Maribora v smislu naše prošnje na Dunaj sporočilo. (Živio štajerci! Ploskanje.)

Tako je prišla Koroška še enkrat pred volilni odsek. Ko je bil kočevski mandat sprejet, stavil je dr. Šusteršič predlog, da naj se glasovanje glede Koroške in štajerske reasumira. Jasno je bilo vsakemu, tudi tistemu, ki si ni vzel patenta na politično modrost, da je predlog glede Koroške stavljen le za parado, da se vrže javnosti nekaj peska v oči; že oblika predloga in njena zveza s štajersko je jasno pričala, da ga predlagatelj sam ne smatra resnim. Zato pa tudi izid glasovanja ni mogel biti dvomen. Sedmi štajerski mandat je za Nemce stokrat manjše vrednosti, nego pravična razdelitev okrajev na Koroškem. Ko se je torej Nemcem dalo na izbero, da dajo ali sedmi slovenski mandat na štajerskem ali pa drugi slovenski mandat na Koroškem, se je že naprej vedelo, da se bodo odločili za prvo alternativo.

Tako smo tedaj padli še v drugič, in sicer, če mogoče, še nečastnejše nego prvič.

Potem pa se je še „Slovincu“ pritoževal, ko „Mir“ v svojem dotičnem, kratkem poročilu o izidu tega glasovanja ni omenjal, da je dotični nesrečni predlog stavil ravno dr. Šusteršič! Ali misli, da so Korošci res tako neumni, da niso spoznali, da je bil predlog glede njih stavljen samo na videz? In ali je potem res kaka krivica ali celo nepoštenost, če se takega predlagatelja ne imenuje?

Interesantna pa je bila debata, ki se je o tej priliki v odseku vnela in ki je pokazala, da je bila stvar radi kompenzacije izven Kranjske že od prvega početka zavožena. V splošno senzacijo je namreč vstal posl. Wastian ter se čudil, kako se more zahtevati kompenzacija na štajerskem, ko mu je vendar dr. Šusteršič sam v teku pogajanj izjavil, „da se bode pozneje tudi s kompenzacijo na Kranjskem zadovoljili!“ (Čujmo, čujmo! Sramota, škandal!)

Dr. Šusteršič se je izgovarjal, da je bilo to le njegovo osebno mnenje, ki v tem slučaju ni merodajno, ker je ves klub v tem oziru nasprotnega mišljenja. In še v „Slovincu“ od 21. julija zatrjuje dr. Šusteršič, da je ne samo enkrat temuč obilokrat in napram vsakemu,

ki je hotel slišati, poudarjal, da je on osebno za kranjsko kompenzacijo. Verujemo, da je dr. Šusteršič pri tem imel dober namen pred očmi, toda to pa vendar vsak spozna, da je tako postopanje neprevidno in malo taktično. (Tako je!) Določevanje taktike si vedno prisvajajo poslanci, zato pa si morajo tudi dopasti pustiti, da njihovo taktiko, če je po našem mnenju napačna, javnost kritikuje.

Korošci padli v tretjič.

Prišla pa je še ena priložnost, ko bi se bilo za nas dalo kaj storiti. Pri razpravi o Primorskem se je med Slovenci in Lahih sklenil kompromis, vsled katerega so Lahi v Istri in na Goriškem dobili po en nov mandat, zato pa so se odrekli enemu mandatu v Trstu in enemu na Tirolskem. (Klici: kaj pa imamo mi na Tirolskem iskati?) Tako vsaj se je o tem diplomatičnem čudotvoru informiralo slovensko javnost. Ko pa je potem prišla Tirolska na vrsto, Lahi o kakem zmanjšanju svojih tamošnjih mandatov niso nič slišati hoteli, temveč so odločno zahtevali še 19. mandat. Začela so se zopet pogajanja; z napetostjo smo čakali, kaj storijo slovenski poslanci, ki so par dni prej oni kompromis sklenili; mislili smo s prva, da bodo Lahi glede na ta „kompromis“ končno odnehali, toda poročila o pogajanjih so vedno bolj kazala na to, da Lahis svojo odločno voljo proderó. In sedaj smo smatrali, da bi bil to zadnji trenotek, da se Koroška spravi še enkrat v debato in se morda vendarle kaj doseže. Brzojavil sem torej dr. Šusteršiču in dr. Ploju:

„Terjajte še v zadnjem hipu pravice za nas in ne odnehajte za nobeno ceno. Naj se pomnoži število mandatov na Koroškem na enajst in ta novi mandat naj bo kompenzacija za 19. laški mandat. Med našim ljudstvom strašno vre in pripravlja se brezobzirna nevihta.“ (Viharni živio in bravo-klici.)

Ta telegram sta brezdvomno oba še pravočasno dobila, toda zgodilo se ni nič.

Zaman se poprašujemo, zakaj so se slovenski poslanci od Lahov dali tako nečuvno opehariti, ne da bi iz tega izvajali katerihkoli posledice? Stvar je vsekako zelo temna in bodi dovoljeno vprašanje, če morda takega kompromisa sploh bilo ni, vsled kojega bi se bili Lah odrekli enemu mandatu na Tirolskem?! Če ga ni bilo, potem je bila slovenska javnost v tem oziru grdo nafarbana, če pa je bil kompromis, potem pa bi bilo verolomstvo Lahov najboljši povod rekriminacij in novih slovenskih zahtev, katere bi se bile dale prav v tem stadiju tem lože zagovarjati, ker se je prav ob tej priliki vsem, prav vsem drugim avstrijskim narodom še nekaj mandatov primaknilo, samo Slovincem, Hrvatom in Rumunom nič, ker nič več zahtevali niso.

To je zgodovina volilne reforme glede nas Košcev. Tako je nastal načrt, ki se ga Nemci ne morejo dosti naveseliti, ker pomeni uzakonjenje njihove hegemonije, ker jim je na milost in nemilost izročil naše najnevarnejše meje in na stečaj odprl pot do Adrije. Tako je nastal načrt volilne reforme, o kateri dr. Šusteršič, eden izmed njenih nezakonskih očetov, sam piše: „Podpišem in desetkrat podčrtam, da so baš koroški Slovenci hudo prikrašani in da je tužni Koročan najhujša rana, ki nas vse hudo peče, rana, katere ne bomo nikdar preboleli, dokler se vnebovpijoča krivica ne popravi.“ (Klici: hinavstvo, ironija!)

Gromke besede! Da bi le ne bile in ne ostale same besede, da bi jim odgovarjala primerna dejanja, da bi strele res sovražnika zadelo in ne ostale prazen, papirnat šum!“ (Dolgotrajno odobravanje, ploskanje in živio-klici.)

Iz srbske skupščine.

Belgrad 5. avgusta. Izredno zasedanje skupščine se je danes za-

ključilo s kraljevim ukazom. Poprej je odgovoril vojni minister Putnik na interpelacijo bivšega stotnika Rafajlovića, ali je res, da je divizionar Srečković vsled vplivanja zarotnikov prosil za upokojitve. Minister je povedal da je general Srečković res prosil za penzioniranje, toda ne more reči, da bi se bilo to zgodilo vsled vplivanja zarotnikov. Nadalje je priznal minister na interpelacijo posl. Marinkovića, da je major Gjorgjević res zaprt, ker je kot nasprotnik zarotnikov imel tajne shode ter splet-karil v častniškem zboru.

Spopad na bolgarsko-rumunski meji.

Sofija, 5. avgusta. Iz Silistrije je došla vest, da je rumunska mejna straža oddala šestdeset strelav na velik čoln bolgarskega vojnega brodograja. V čolnu je bil inženir Minčev, ki je študiral na Donavi parobrodstvo. Strelji so zadeli nekega vojaka in dve perici na bregu. Bolgarski vojaki so s čolna streljali nazaj.

Položaj na Ruskem.

Splošen štrajk.

Petrograd, 5. avgusta. Ako izbruhne splošni štrajk, nastavi se takoj vojaški diktator, in sicer postane diktator baje veliki knez Nikolaj Nikolajevič.

Varšava, 5. avgusta. Štrajk se strahovito naglo širi. Prihodnji tork začno štrajkati poštni uradniki. Revoluocijske skupine so se zedinile, da proglasijo takoj splošni štrajk.

Petrograd, 5. avgusta. Splošni štrajk se najbrže ponesreči. Promet na železnicah se mirno razvija. Večina delavcev je proti štrajku. Prvi so začeli štrajkati črkostavci.

Vojaški pulti.

Odesa, 5. avgusta. Na križarki „Azia“ v Helsingforsu je res izbruhnil punt. Puntarji so razobesili ru-dečo zastavo, a sedaj nihče ne ve, kod plove križarka. Zasludovanje je nemogoče, ker se puntajo tudi pomorsčaki na ostalih štirih vojnih ladjah.

Petrograd, 5. avgusta. V Kronštatu so razkrili zaroto vseh pešpolkov. Vrhovna vojaška oblast pa zarotnikov niti ne upa zapreti, ker se boji potem splošne vstaje.

Odesa, 5. avgusta. Da zaduše vojaški punt v Sebastopolu, poslana sta bila dva polka pešcev, toda vsi vojaki so se takoj pridružili puntarjem.

Hamburg, 5. avgusta. Finski revolucionarji napovedujejo za dan 14. t. m. punt po celi ruski armadi. Med revolucionarji krozi tajni manifest, ki grozi vsem častnikom s smrtjo, ako se do 14. t. m. ne pridružijo revolucionarjem.

Odstop ministrstva — vojaška diktatura.

Petrograd, 5. avgusta. Stališče ministrskega predsednika Stolypina je omajano ter prihaja zopet Vitte na površje. Iz dvornih krogov se je zvedelo, da je odstop Stolypina in Isvolskega ter nastop vojaške diktature sklenjena stvar.

Roparski napad na vlak.

Varšava, 5. avgusta. Med Libavo in Hazenpotom so roparji ustavili osebni vlak, oropali blagajno za 80.000 rubljev, pa tudi potnike so izropali.

Boji na Finskem.

Petrograd, 5. avgusta. „Rudeča garda“, ki vodi vse izgrede, je popolnoma osamljena. Senat, časopisi in ljudski shodi protestirajo proti grozodejstvu rdeče garde. Tudi socijalni demokratje so se ji popolnoma odrekli. „Modra garda“ je zasedla vse strategične točke, da se upre terorizmu „rdeče garde“. Pri boju z rdečimi so izgubili modri tri najuglednejše finske državljane. — Finsko in baltiško železnico straži na celi progi vojaštvo.

Bombe.

Moskva, 5. avgusta. Na kolo-dvoru železnice Kazan-Moskva sta vrgla dva neznana moža bombo, ki je ubila oba atentatorja in nekega sprevoznika. Več poslopij je poškovanih.

*) Saj je Šusteršič s svojimi kumpani prav zato izdal in prodal koroške Slovence, da bi ustanovitev mestnih volnih okrajev na Kranjskem preprečil. Op. ured.

Bivši poslanci med vojaškimi puntarji.

Petrograd, 5. avgusta. V trd-
javi Konstantin pri Kronštatu so
apri med vojaškimi puntarji tudi
bšega poslanca dume Onipko.
govori se, da sta zaprti še dva druga
bša poslanca.

Trepov — vojni minister?

Petrograd, 5. avgusta. V voj-
nem ministrstvu se govori, da je ge-
neral Trepov že imenovan za voj-
nega ministra mesto generala Rōdi-
gerja.

Boji v Maroku.

London, 5. avgusta. V notra-
njih delih dežele se razširja strastna
protifrancoska agitacija. Puntarji
zbirajo svoje moči okoli Mara-
keša. Oznanjajo „sveto vojsko“ ter
želijo podkralja Abdul Hafida, naj se
proglasi za sultana.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 6. avgusta.

„Slovenec“ in koroški

Slovenci. Kdor še ni dožal moralne
kvalitete „Slovenca“, ima sedaj za to
najlepšo priliko. Način, na kateri raz-
pravlja „Slovenec“ o sklepih katoli-
sko političnega in gospodarskega
društva za Slovence na Koroškem,
je sijajno pokazal propalost in ne-
poštenost tega lista. Koroški Slo-
venci stoje v principu popolnoma na
stališču kranjskih klerikalcev in so
redno in odločno stali na njihovi
strani. Tudi sedaj niso premenili svo-
jega načelnega stališča, nego se le
apri grdemu izdajstvu, ki ga je
storil dr. Šusteršič. Bore se zoper to,
da jih hoče dr. Šusteršič prodati,
da je v zadevi volilne reforme splo-
šno narodno korist žrtvoval svo-
jemu osebnemu interesu in se
bore dostojno in močito. „Mir“ je
„Slovenec“, kar sapo zaprl. Govori
na shodu katoliško političnega in
gospodarskega društva v Celovcu so
bili vseskozi stvarni. „Slovenec“ pa
na te stvarne navedbe ne ve od-
govoriti nič stvarnega, njemu
je le na tem, da bi izpodbil
eventualni vpliv „Mirovega“ poro-
čila na kranjsko duhovščino in ker
tega poštenim potom in spo-
štenimi sredstvi ne more storiti,
zato dolži koroške Slovence, da so v
službi slovenske liberalne stranke, da
so sklepi celovskega shoda posledica
vpliva liberalne stranke. Liberalci —
to je tisto strašilo, s katerim bi „Slo-
venec“ rad zbežal svoje ožje pristaše,
da bi paraliziral mogočni vtisk, ki ga
mora na vsakega človeka napraviti
številka „Mira“. Dr. Brejce, monsignor
Podgore — naj sta liberalca? To je
prebedasto. S takim sumničanjem
dokazuje „Slovenec“ le to, da je
skozi in skozi podel in lažnjiv list, da
mu je vsako sredstvo dobro po na-
čelu, da namen posvečuje sredstva
in pa, da mu ni nič za narodno
stvar, nego da se identificira
z izdajstvom dr. Šusteršiča.
In to je treba pibiti. Izdajalec ni
samo dr. Šusteršič, izdajalec je tudi
„Slovenec“, ker brani, zagovarja in
opravičuje z nepoštenimi sredstvi
storjen izdajstvo.

Shod „Slovenskega društva“

v Mariboru zaradi volilne preosnove
be bo 26. t. m., kakor je bilo pomo-
toma naznanjeno, ampak dne 23. t. m.
„Slovensko društvo“.

Za slavnostno razkritje

Vilharjevega spomenika v Po-
stojni dne 12. avgusta je določen na-
slednji spored: V predvečer ob 9. uri
mirozov z baklado. Dne 12. avgusta
sta: 1.) Budnica. 2.) Sprejem došlih
gostov na kolodvoru z domačo godbo
in streljanjem. 3.) Ob 10. uri dopol-
odne zbirališče na veseličnem prostoru;
ob polu 11. uri odhod na Glavni trg
pred spomenik. 4.) Ob 11. uri slavn-
ostno odkritje spomenika: a) Slavn-
ostni govor. b) Izročitev spomenika
v last in varstvo trškemu oskrbnistvu
in županstvu. c) Slavnostna kantata:
F. S. Vilhar: „V spomin Miroslava
Vilharja“, pojo združena pevska dru-
štva. 5.) Sprevod po trgu do vese-
ličnega prostora, kjer se društva ra-
zidejo. 6.) Ob polu 2. obisk jame proti
znanizni vstopnini 1 K. 7.) Ob polu 4.
uri popoldne: velika ljudska
veselica s petjem, godbo, zabav-
nimi igrami, telovadbo in plesom.
Vrtljak, muzej, beneški korzo itd.
Zvečer krasna električna razsvetljava.
Vstopnina k ljudski veselici 40 vin.

za osebo. Pri sprevodih v jami
svira poleg domače tudi slavna Lju-
bljanska družvena godba. V slučaju
slabega vremena vši se ljudska vese-
lica v jami.

Kongres jugoslovanskih

književnikov in časnikarjev v
Sofiji. Program kongresa jugoslov.
književnikov in časnikarjev v Sofiji,
ki se prične 26. t. m., se je določil,
kakor smo izvedeli z verodostojne
strani, približno tako-le: V soboto
25. avgusta zjutraj sprejme goste na
prvi bolgarski postaji v Cari-
brodu posebna deputacija, izvoljena
iz srede „Društva bolgarskih publi-
cistov“. Na kolodvoru v Sofiji po-
zdravi goste upravni svet tega dru-
štva. Popoldne istega dne je prija-
teljski sestanek v prostorih „Sla-
vjanske Besede“. V nedeljo
dopolodne dne 26. avgusta se
kongres slovesno otvori po predsed-
sedniku „Društva bolgarskih publi-
cistov“ g. Bobčevu, ki ob enem
v posebnem govoru pozdravi došle
goste. Nato se prečitajo pozdravna
pisma in brzojavke, ter izvoli odsek,
ki ima pregledati in končno redigi-
rati načrt pravil „Zveze jugoslov.
književnikov in časnikarjev“. Popol-
odne istega dne je na dnevnem redu
razprava o pravilih. V ponedel-
jek 27. avgusta dopoldne pride-
jejo na vrsto referati posamnih član-
ov in razni „Zveze“ se tikajoči
predlogi. Popoldne se priredi izlet do
Pavlova. V torek 28. avgus-
ta dopoldne se udeležijo književniki
in časnikarji slovesne otvoritve II.
jugoslov. umetniške raz-
stave. Ob eni popoldne bo banket,
ki so ga udeležijo časnikarji, književ-
niki, umetniki in predstavitelji jugo-
slovanske akademije mladine. Kon-
gres se zatvori istega dne ob šestih
popoldne. Zvečer se priredi na čast
gostom v gledališču slavnostni „jugo-
slovanski večer“.

II. jugoslov. umetniška

razstava v Sofiji. Rok, da se po-
šljejo umotvori v Sofijo, poteče
13. t. m. Dne 18. t. m. se sestane v
Sofiji vrhovna jur, kateri pripa-
dajo, kakor poroča sofijski „Dnev-
nik“, Srb Jovanović, Hrvat
Frangić in Slovenec Rikard
Jakopič. Kakor čujemo, so se v
zadnjem hipu pojavila med osrednjim
odborom v Sofiji in slovenskimi umet-
niki neka nasprotja, vsled katerih se
baje dober del slovenskih umetnikov
neče udeležiti razstave. Ako ta vest
odgovarja resnici, bi bilo to ne samo s
slovenskega, nego tudi s splošno
jugoslovanskega stališča globoko ob-
žalovati. Ako se slovenski umetniki
ne udeležijo razstave, bo to za Slo-
vence škandal in sramota, ker bi bila
s tem razbita pred leti v Belgradu
ustvarjena jugoslovanska umetniška
zajednica! Kolikor smo mogli poizve-
diti, so nesporazumljenja nastala v
prvi vrsti zaradi stroškov prevoza
umetnin v Sofijo. Te stroške bi cen-
tralni odbor v Sofiji poravnal le de-
loma. Umetniki pa zahtevajo, da se
poravnajo vsi stroški. Da se odstrani
vzrok nesporazumljenj, so se obrnili
naši umetniki na dež. odbor in me-
stni obč. svet s prošnjo, da bi jim
le-ta dovolila toliko podpore, da bi
lahko umetnine odposlali v Sofijo.
Kakšen odgovor so nato prošnjo do-
bili, nam ni znano, pripominjamo pa,
da bi po našem mnenju bili
tikorporaciji častno in mo-
ralno zavezani pri tej pri-
liki podpirati naše umet-
nike, saj gre tu za ugled in
prestiž slovenskega imena
in slovenskega naroda ne
samo pred slovansko nego
tudi pred vso javnostjo.
Naj premišljajo naši umetniki in me-
rodajni naši faktorji, kakšen škandal
bi to bil, ako bi se v zadnem hipu
Slovenci ne udeležili razstave v Sofiji.

II. jugoslovanska razstava

v Sofiji. Do včeraj je dospelo v
veliko dvorano „Mestnega doma“ 45
slik in sličic, risb i. dr. za II. jugo-
slovansko umetniško razstavo. Danes
je poslal še gosp. akad. slikar Ferdo
Veseli več zabojev in jutri dospo
končno dela članov kluba „Save“.
Vsega skupaj se udeležijo razstave nad
20 slovenskih umetnikov; umetnine
se odpošljejo jutri, v torek dopoldne.
Zadnji rok za dopošiljatev umetnin
v Mestni dom je do jutri, do 9. ure
dopolodne.

Maturanti ljubljanske gim-

nazije iz 1. 1881. napravijo dne 8.
avgusta prijateljski sestanek v Ljub-
ljani. Na sporedu je: ob 9. uri za-
dusno opravilo za umrle gg. profe-
sorje in devet tovarišev v loretanski
kapeli frančiškanske cerkve. Ob 10.
uri sestanek v gostilni pri „Zvezdi“,
koder bo ob 12. uri skupno kosilo.
Drugi dan, 9. t. m. skupni izlet k
belopeškim jezerom. Aranžma tega
sestanka se je poveril g. proštu dr.
Elbertu v Novem mestu.

Hišni posestniki mesta

Ljubljane se opozarjajo, da je podati
popise hiš in napovedi o najemnini-
skem dohodku za priredbo hišne naj-
marine za leti 1907/1908 najkasneje
do 20. avgusta 1906 pri c. kr.
davčni administraciji v Ljubljani.

Stoletnik. Danes je sto let
kar je cesar Franc II. odložil krono
nemškega cesarstva in se proglasil
avstrijskim cesarjem.

Pretep v Zgornji Šiški.

„Slovenec“ je že opetovano pisal o
nekem „denarju od pogreba“ in v
soboto je z zadovoljstvom zabeležil,
da je bil tisti denar večer po pogrebu
„pošteno med fanti zapit“. Zopet ni
„Slovenec“ pisal resnice. Dotični de-
nar so klerikalci snoči zapili na
št. 39. Imel ga je Janez Jeras. Ko so
zapili teh 20 gl., so šli ti klerikalni
fantje poštene ljudi izzivat, da bi žan-
darji imeli kaj opraviti, a ker niso
ničesar dosegli, so se med seboj prav
po živinsko stepli in pretepali, da je
bilo vse pokonci.

Otrok utonil.

V meter glo-
boki jami za vodo v Javorju pri
Ljubljani je utonila dveletna hči Ma-
rije Mlakar. Bila je pod nadzorstvom
desetletne sestre.

Vlom.

V Šmartnem pod
Šmarno goro so doslej neznanzi zli-
kovci vlomili v prodajalno Janeza
Živaliča in ukradli 100 K denarja,
nekaj kave, sladkorja in žganja. Od-
nesli so še več drugih stvari, med
njimi hranilnično knjižico za 1600 K,
a pustili so jih ležati na nekem trav-
niku, kjer jih je Živalič naslednje
jutro našel.

Ni za mujo.

V soboto teden
je treščilo v Ihanu v županov kozo-
lec, ki je pogorel z raznimi stroji do
tal. Škode je 1500 kron. Ker je bila
nevarnost velika, so prosili Ihanci
pomoči pri domačinskem gasilnem
društvu. Ker prvokrat ni bila prošnja
uslišana, so šli prosit v drugo. Od-
govor je bil: „Ni za mujo“. Ali
domžalski ognjegasci ne vedo, čemu
je ustanovljeno njihovo društvo? Ali
tako razumevajo klic ognjegascv
„Na pomoč!“?

Prostovoljno gasilno dru-

štvo v Stobu pri Domžalah, katero
se je pred kratkim ustanovilo, priredi
v nedeljo, dne 12. avgusta t. l. veliko
ustanovno slavnost, pri kateri priliki
se bode blagoslovilo „Gasilni dom“
in brizgalno. Ob 2. uri popoldne
sprejem raznih društev. Ob 3. uri
sprejem društev na kolodvoru v Dom-
žalah. Ob polu 4. uri blagoslovljenje
„Gasilnega doma“ in brizgalne. Slav-
nostni govor govori tajnik „Zveze
gasilnih društev“, g. Fr. Trošt. Odhod
po Stobu in defiliranje pred „Gasilnim
domom“. Ob 4. uri velika vrtna ve-
selica pri g. Müllerju. Srečolov. Ša-
ljiva pošta. Starodavni muzej. Prosta
zabava. Zvečer umetniški ogenj. Pri
veselici sodeluje slavna domžalska
godba. Vstopnina za osebo 50 vin.
Uniformirani društveniki vstopnine
prosti. Čisti dobiček je namenjen v
pokritje naprave gasilnega orodja.
Slavnost se vrši ob vsakem vremenu.

Sokolska slavnost v Kam-

niku se je jako lepo in dobro obnesla.
Spored, ki je bil zanimiv in razno-
vrsten, je občinstvo vsestransko za-
dovoljil. Zabava je bila prijetna in
neprisiljena in gre prirediteljem in
narodnim damam najtoplejše prizna-
nje. Čisti dobiček je precej znaten.
— **Josip Klun** t. V Ribnici je
danes zjutraj po kratki bolezni umrl
odnotni župan in nadomestni načelnik
ribniške posojilnice trgovec in po-
sestnik g. Josip Klun. Bil je obče-
poštovan in zvest somišljenik narod-
nonapredne stranke. Vsa ribniška do-
lina žaluje po njem. Bodi značajnemu
rodoljubi ohranjen blag spomin.

Gad je ugriznil

v šmiheljski
fari pri Novem mestu kmetico Uršo
Belc v nogo. Seveda ženska je šla
takoj k zdravniku, temveč šele potem,
ko ji je noga hudo stekla, vendar upa
dr. DeFranceschi, da ji ohrani živ-
ljenje.

Nenavadna vročina na Do-

lenjskem. Počenši z avgustom je v
okolici Novega mesta nenavadna vro-
čina. Opoldne imajo v senci po 35
stopinj Celzija, na solncu pa celo
44 do 50 (?) stopinj.

Toča.

V soboto je zopet toča
bila po šentrupertskem polju in po
bližnjih vinogradih. Vihra se je pri-
podila od severozahoda. Kot kurja
jajca debela toča je razbila vse po
Zadrugi, Škriljevem, Kamuju, Škocu,
Homu, Vrhu, Hrastnem, Cirkniku in
tem bližnjim krajem. Mnogi ne bodo
imeli česa v usta dejati ne sebi ne
živini. Žalost in obup sta se naselila
v te kraje. Strelne naprave zoper točo
sicer obstoje, a ne strelja se ali pa
silno malomarno. Merodajni faktorji
se pa ne brigajo, da bi se intenzivno
streljalo — kakor se je pred leti —
in skušalo odvrti grozno nesrečo.
Obliki niso bili visoko in se sodi, da
bi hitro streljanje odvrnilo strašen
udarec.

Nesreča.

Na Črni prsti je
včeraj padel kakih 20 m globoko
neki g. Martelanec iz Trsta. Pobil se
je hudo, vendar je velika sreča, da je
sploh ostal pri življenju.

V Kranjski gori

ima hotel
„Razor“ samo „Fremdenbuch“. Na
hišnih voglih se priredbo naznamila
nemškega „Planinskega društva“. Slo-
venski kmet pozdravlja turista: „Gut
Morgen!“

Jesenška Sokola javna
telovadba in veselica se je prav po-
voljno obnesla. Občinstvo je izražalo
nekaterim telovadcem na orodju gla-
sno priznanje. Manj pohvalno so se
izvajale proste vaje. Naročena godba
iz Kroke je meni nič tebi nič izostala.
Tako postopanje je vse graje vredno
in brezobzirno. Obisk ob občinstva bi
lahko bil boljši, marsikaterega bi bila
naravnost dolžnost udeležiti se te so-
kolske priredbe. Člani Sokola iz ob-
mejne Kranjske gore bi pri javni te-
lovadbi marsikaj pridobili, posebno
pa pojem za vztrajnost in delo so-
kolsko. Pa ni bilo nikogar.

Nova železnica je takorekoč
odprla pot v Bohinjsko dolino. Sicer
so ta idilični kraj tudi poprej radi
obiskovali turisti in izletniki, ali tega
še primerjati ni z velikanskim na-
valom ljudstva, ki ga je prinesla
nova železnica. Včeraj je bilo nebroj
ljudi v Bohinju, s Kranjskega in ko-
roškega, Primorskega in iz Italije. V
Bohinju — se lahko reče — je zavla-
dalo novo življenje, za Bohinj se je
začela nova doba.

Ogenj. Pogorela je hiša po-
sestnika Franca Mikuša v Podkrajju
pri Vipavi. Škode je 3200 K, zava-
rovalnina znaša 2800 K. Ogenj je
nastal najbrž vsled slabega dimnika.

Šolske sestre v Celju so nam
poslale tale popravek: V zmislu § 19.
tisk. zak. prosí podpisano ravnatelj-
stvo, da sprejmete sledeči popravek
z ozirom na Vašo pripombo, katero
ste dostavili tukajšnjemu popravku,
objavljenem v št. 170. Vašega lista z
dne 27. julija 1906 pod naslovom
„Šolske sestre v Celju“: 1. Ni res,
„da se je učenkam vrnil ves denar“,
res pa je, da se je samo eni učenki
vrnil denar. 2. Ni res, „da se je uče-
kam vrnil denar, ki so ga po ukazu
šolskih sester morale nabrati za da-
rilo katehetu“, res pa je, da so vse
učenke brez izjeme zložile denar pro-
stovoljno, ne da bi jim bile šolske sestre
ukazale. — Ravnateljstvo za-
sebine deklariše šole šolskih se-
ster v Celju, dne 1. avgusta 1906.

— S. M. Benedikt Zupančič,
učiteljica 6. razreda.

Nad Celjem in okolico

se je usula v soboto, dne 4. avgusta t.
l. med 1. in polu 2. uro popoldne
gosta toča precejšnje debelosti ter
učinila na raznih kulturah znatno
škodo.

— **V konkurz** je prišel trgovec
Anton Koser v Mariboru.

Prijetne razmere v trža-

škem občinskem svetu. Arhitekt
Berlam je občinski svetnik v Trstu,
vkljub temu pa mu je občina brez
tekmovalnega razpisa poverila na-
pravo nekih stopnic za 140.000 K;
pri tem je dobil samo za načrt 7000
kron nagrade. Ker so opozicijski listi
kritikovali tako postopanje, ker je v
protislovju s § 106. občinske ustave
(inkompatibiliteta), je Berlam mandat
odložil.

— **Vsled solnčarice** je na vaji
iz Pulja proti Medulinu obležalo na
potu 70 vojakov 87. polka. Hudo
bolne vojake so spravili na nosilnicah
v Pulj.

— **Izginil je** iz Pulja že kmalu
po novem letu 40letni mornarski
častnik Hugo baron Pach. Njegovi
sorodniki bi ga radi proglasili mrt-
vim, a ne morejo nikjer dobiti nje-
govega trupa. Splošno se namreč
misli, da se je vsled nervoznosti kje
ustrelil ali pa skočil v morje.

— **Dalmatinski namestnik Ni-**
kolaj pl. Nardelli se je v soboto
pripeljal v Ljubljano.

— **Kolo je ukradel** v soboto
zvečer ob polu 6. pred glavno pošto
dosedaj še neznan tat topničarju Vi-
ljemu Šoppi. Kolo je vredno 200 K
in je last ognjičarja gosp. Tomaža
Schmida. Za tovarniško številko se ne
ve in tudi ni znano, je li bil na ko-
lesu napis „Austria“ ali „Adrija“. Po-
sebnost lahko je je spoznati po tem,
ker je desni gubernal vsled nekega
padca na znotraj bolj vpognjen, kakor
pa levi.

— **Pes je ugriznil** v soboto po-
poldne na Mestnem trgu trgovskega
vajenca Bogomila Beliharja in ga na
desni nogi nekoliko poškodoval in
mu tudi raztrgal hlače. Lastnik psa je
znan.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj
se je odpeljalo z južnega kolodvora
v Ameriko 5 Hrvatov in 4 Slovenci,
nazaj je pa prišlo 90 Hrvatov in 40
Slovencev. V Heb je šlo 70, na
Westfalsko pa 40 Hrvatov. V Št. Vid
na Koroškem se je odpeljalo 40 šu-
marjev.

Izgubljene in najdene reči.

Posestnik Ivan Slatnar je izgubil list-
nico, v kateri je imel 230 K denarja
in več listin. Našel jo je hlapec Ivan
Peterko in jo oddal na magistratu,
kjer jo je lastnik dobil nazaj. — De-
lavka Marjeta Blažičeva je našla sre-
brno uro z verižico in jo oddala na
magistratu. — Na južnem kolodvoru
je bila izgubljena, oziroma najdena
rjava košarica, v kateri je bilo 34 ra-
kov, 20 K denarja, dežnik, solnčnik,
črn ročni kovčeg s staro obleko, črna
ženska jopa in kodak. — Hišna opravi-
teljica ga. Antonija Znidaršičeva je

izgubila zlato zensko uro z ovramo
verižico, vredno 124 K, katero je na-
šel mestni policijski stražnik Jožef
Ovsec. — Trgovski sodrnik g. Ra-
fael Cerar je izgubil zlat za 20 K.

— **Ljubljanska društvena**
godba priredi jutri zvečer na vrtu
restavracije „Novi svet“ (Marije Te-
rezije cesta) društveni koncert
za člane. Začetek ob 8. uri. Vstop-
nina za člane prosta, nečlani plačajo
40 vin.

*** Najnovejše novice.**

— Strela
je udarila v štiri vojake pred
vojašnico v Inomostu. Eden je
mrtev, ostali trije so hudo ranjeni.

— Skupno poučevanje de-
čkov in deklic na gimnaziji
in realki se je uvedlo v elzaškem
mestu Mühlhausen.

— 450. leto obstoja je praz-
novalo pretečeno soboto vseučilišče
Greifswald. Pri tej priliki se je
podelil častni doktorat medicine —
kiparju Maksu Klingerju.

Telefonska in urbojavna

poročila.

Brezice 6. avgusta. Na poli-
tičnem shodu društva „Save“ v
Globokem predlagan je bil kan-
didatom za dež. zbor Benjamin
Kunej, ki je tudi kandidaturu
sprejel. Državni poslanec dr.
Vouček je poročal o volilni
reformi. Prečital je resolucije
koroških Slovencev, bičal kri-
vice, ki jih dela volilna reforma
Slovincem in izjavil, da bo
glasoval proti taki reformi.
Govoril je tudi poslanec dr. Ko-
rošec o narodnem gospodarstvu;
kar je povedal, so bile same pre-
mlete fraze. Kar je povedal Ko-
rošec je potem prežvekoval še
Rožman. Čudno vlogo je igral
odvetnik dr. Ivan Benkovič,
ki je hotel izintrgovati, da bi
Korošec kandidiral tudi v deželni
zbor, dasi je že preklical
svojo kandidaturu, in ki je splet-
karil, da bi izostal govor o
volilni reformi. Za petek
je sklican zaupni shod
v Rajhenburg. Če se ne bo
pošteno vabilo, bodo narodni kmetje
ta shod razbili.

Dunaj 6. avgusta. V Badenu
je umrl fem baron Horsetzky.

Petrograd 6. avgusta. Ge-
neralna stavka je vendar-
le ponesrečila. Vsega skupaj
stavka 66.100 delavcev. V mestu
je vse mirno in so odprte vse
prodajalne. Včeraj popoldne je bila
pač mala rabuka, ko so odpeljali
aretovane pomorščake v Kron-
stadt, a vojaštvo je ljudi hitro
razpodelo. Listine izhajajo, ker
stavkajo vsi stavci. Železniški pro-
met je normalen. Včeraj je bila tu
velika dirka, ki se je mirno iz-
vršila, dasi je bila udeležba ob-
činstva ogromna.

Petrograd 6. avgusta. Gene-
ralnega guvernerja v Samari, na
katerega je bil storjen atentat,
je dotična bomba na kose raz-
trgala. Morilec je aretovan.
Bomba je tudi morila poško-
dovala.

Kijev 6. avgusta. Policija je
aretovala bivšega oficirja Duma-
valova in njegovo ženo. Našla
je v njiju stanovanju sedem iz-
gotovljenih bomb.

London 6. avgusta. Vojno
sodišče v Kronstadtu je že nad
300 oseb obsodilo na smrt in
jih dalo ustreliti ali obe-
siti. Usmrčen je bil tudi bivši
član dume Mihališčenko. Vojno
sodišče bo zborovalo še ves teden.

Berolin 6. avgusta. „Local-
Anzeiger“ javlja iz Moskve, da se
je vzlic temu, da se je zatrla
revolucija v Sveaborgu in v Kron-
stadtu, vendar bati še strašnejših
vstaj.

Pariz 6. avgusta. „Petit Pa-
risien“ poroča: Londonska vlada
je dobila od svojih zastopnikov
skrajno pesimistična po-
ročila o položaju na Ruskem.

Madrid 6. avgusta. Ladja
„Cyrio“, s katero se je iz Genove
peljalo 695 izseljencev, se je pri
afriškem otoku Dornigaf potopila.
Utonilo je nad 300 oseb. Ne-
sreče je kriv kapitan, ki se je
usmrtil.

3 besede . . .
„Alt Vater“
Gessler
Krnov (Jägerndorf).

Borzna poročila.
Ljubljanska
„Kreditna banka v Ljubljani“.
Uradni kurzi dun. borze 5. avgusta 1906.

Maložbeni papirji.	Denar	Blago
4 1/2 % majska renta . . .	99.55	99.75
4 1/2 % srebrna renta . . .	99.45	99.65
4 1/2 % avstr. krona renta . . .	99.60	99.80
4 1/2 % zлата . . .	117.75	117.95
4 1/2 % ogrska krona renta . . .	94.80	95.00
4 1/2 % zлата . . .	117.75	113.10
4 1/2 % posojilo dež. Kranjske . . .	99.15	100.15
4 1/2 % posojilo mesta Spiljet . . .	100.50	101.50
4 1/2 % bos.-herc. železnice . . .	99.70	100.70
4 1/2 % posojilo 1902 . . .	100.30	101.30
4 1/2 % češka dež. banka k. o. . .	99.50	100.30
4 1/2 % zlast. pisma gal. dež. . .	100.35	101.35
4 1/2 % hipotekne banke . . .	100.10	101.10
4 1/2 % pešt. kom. k. o. z . . .	104.75	105.75
4 1/2 % 10% pr. . .	100.20	106.70
4 1/2 % zlast. pisma Innerst. . .	100.20	106.70
4 1/2 % zlast. pisma ogr. centr. . .	100.00	100.15
4 1/2 % dež. hranilnice . . .	100.15	101.15
4 1/2 % z. pis. ogr. hip. ban. . .	100.00	101.00
4 1/2 % obl. ogr. lokalnih železnic d. dr. . .	100.50	101.50
4 1/2 % obl. češke ind. banke . . .	99.90	100.00
4 1/2 % prior. lok. želez. Trst-Poreč . . .	99.50	100.00
4 1/2 % prior. dolenskih želez. . .	320.35	322.35
3 1/2 % prior. juž. želez. kup. 1/2 % . . .	100.40	101.40
4 1/2 % avstr. pos. za želez. p. o. . .		
Srečke.		
Srečke od l. 1860 1/2 . . .	220.00	226.00
od l. 1864 . . .	278.00	280.00
1/2 tizske . . .	154.50	156.50
zem. kred. l. emisije . . .	287.00	294.00
II. . .	289.00	297.00
ogr. hip. banke . . .	257.00	267.00
srb. a. frs. 100- . . .	97.00	103.25
turške . . .	163.00	164.00
Srečke . . .	22.10	24.10
Basiliška . . .	462.00	473.50
Kreditne . . .	79.00	80.00
Inomoške . . .	85.00	92.00
Krakovske . . .	56.00	61.50
Ljubljanske . . .	49.00	51.00
Avstr. rdeč. križa . . .	29.50	31.50
Ogr. . .	58.00	63.00
Rudolfove . . .	72.00	80.00
Salcburške . . .	511.00	521.00
Dunajske kom. . .		
Delnice.		
Južne železnice . . .	167.50	168.50
Državne železnice . . .	671.00	672.00
Avstr.-ogr. bančne deln. . .	1761.00	1771.00
Avstr. kreditne banke . . .	669.25	670.25
Ogrske . . .	808.00	8.00
Zivnostenske . . .	242.00	243.50
Premogokop v Mostu (Brux) . . .	724.00	727.50
Alpanske montan . . .	575.75	576.75
Prške želez. ind. dr. . .	2745.00	2755.00
Rima-Murányi . . .	572.00	573.00
Trboveljske prem. družbe . . .	273.00	275.00
Avstr. orožne tovr. družbe . . .	587.00	590.00
Češke sladkorne družbe . . .	127.00	130.00
Valute.		
C. kr. cekin . . .	11.34	11.37
20 franki . . .	19.09	19.12
20 marke . . .	23.46	23.54
Sovereigns . . .	23.95	24.03
Marke . . .	117.27	117.47
Laški bankovci . . .	95.45	95.65
Rubliji . . .	250.25	251.00
Dolarji . . .	4.84	5.00

Žitne cene v Budimpešti.
Dne 6. avgusta 1906.
Termin.
Pšenica za oktober . . . za 50 kg K 7.33
Rž . . . za 50 „ „ 6.15
Koruzi . . . za 50 „ „ 6.20
Oves . . . za 50 „ „ 5.35
Oves . . . za 50 „ „ 6.27
Efektiv.
Zdržno.

Meteorološko poročilo.

Vikna nad morjem 663 Srednji arčni tlak 736.0 mm.

August	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
4. 9. zv.	739.9	19.7	sl. jgvzh	pol. oblak.	
5. 7. xj.	741.3	16.3	sl. sever	megla	
6. 2. pop.	740.3	25.8	sr. jgvzhod	pol. oblak.	
7. 9. zv.	740.5	22.0	brezvetno	del. jasno	
8. 7. xj.	739.8	17.6	sl. jvzhod	jasno	
9. 2. pop.	735.8	27.8	sl. jzhod	pol. oblak.	

Srednja predvečerajšnja in večerajšnja temperatura: 24.3° in 21.4°; norm.: 19.6° in 19.5°; Mokrina v 24 urah 1.6 mm in 0.0 mm.

Spreten, zanesljiv
tapetniški pomočnik
se išče za trajno opravilo.
Vpraša naj se v upravnistvu „Slov. Naroda.“ 2820 1

Pravi
bernhardinec
s pasmo se proda. J. Jerman,
Kolodvorske ulice št. 7. 2828

Kmetstvo
veleposestvo
okoli 300 oralov in lastni lov poleg
tri hiše, dva velika hleva za 50
glav govedi in 200 ovac se takoj
jako vredno proda.
Naslov pove upravnistvu „Slov. Naroda.“ 2819 1

Stanovanje
s 3 sobami itd. se odda za november
na Sv. Petra cesti. Izve se v Sod-
niških ul. št. 11. I. nadstr. 2825-1

Kupijo se prazne
litrske steklenice
od giessbüblske vode po 10 v. komad.
Naslov pove upravnistvu „Slov. Naroda.“ 2784 2

Kupiti se želi
graščinica ali vila
z lepim vrtom ali s parkom na deželi
bodisi na Kranjskem, Koroškem ali Šta-
jerskem. — Pismene ponudbe z opisom
in ceno naj se pošljejo na upr. „Slov. Naroda“ pod „št. 1864.“ 2809 2

Več pomočnikov
sprejme takoj v stalno delo
JOSIP MESE
ključavničar v Cerknici. 2830 1

Hateri inteligentni vdovec 3
majhnimi, varstva in vzgoje po-
trebnimi otroki bi hotel še enkrat
okusiti zakonski jarem 3 bolj
priletno inteligentno damo?
Ponudbe do 11. avgusta pod
naslovom „Pozna zveza“ poste
restante, Celje. 2821

Odvetnika
dr. Karl Triller in dr. Fran Novak
v Ljubljani
naznanjala, da sta
združila svoji odvetniški pisarni
ter ju hkratu
premestila
iz dosedanjih prostorov v Dalmatinovih ulicah (hotel „Štrukelj“) v Dalmatinove ulice šte. 5
(Deghenglijeva hiša na vogalu justičnega trga).
V Ljubljani, dne 4. avgusta 1906.
Dr. Karl Triller. Dr. Fran Novak. 2827 1

Akcijska tiskarna.
Naznanilo in priporočilo.
P. n. slavnemu občinstvu si usojam najvidnejše naznaniti,
da sem otvoril
v Židovskih ulicah šte. 4
akcijsko tiskarno
ter bodem izvrševal različna tiskarska dela, kakor posetnice,
razglednice, račune, zavitke, raznovrstna naznanila, parte
in sploh vsa merkantilna dela.
Istotam bodem v kratkem otvoril tudi
trgovino s papirjem, pisalnim
in risalnim orodjem.
Postrežba točna. Cene nizke.
Za množična naročila se najtopleje priporoča
Lavoslav Pevalek.
2826 1
Istotam se sprejme tudi učenka za trgovino s papirjem.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“
Podružnica v CELOVCU.
Kupuje in prodaja
vse vrste rent, zastavnih pisem, priporočil, ko-
munalnih obligacij, srečk, dolnic, valut, novcev
in deviz.
Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Kuharica
priletna in samostojna, ki je izvežbana
v kuhanju za gostilno in dom, se
sprejme takoj pri Franc Serčenu
v Ljubljani. 2822-1

Zdravo dekle
za čuvajko k otroku in mala hišna
opravila se sprejme s 1. septembrom.
Kje, pove upravn. „Slov. Naroda.“

Samo še nekaj dni!
Grandhotel UNION
THE ROYAL VIO
Spored od 6. do vštete 9. avgusta:
Potovanje po Švic. — Vojaška šola
v Saumur. — Iz Nice v Monte
Carlo. — Velikomestna beda, sen-
začni roman. — Veliki požar v
San Francisco itd. itd. 2831

Odvetnika
dr. Karl Triller in dr. Fran Novak
v Ljubljani
naznanjala, da sta
združila svoji odvetniški pisarni
ter ju hkratu
premestila
iz dosedanjih prostorov v Dalmatinovih ulicah (hotel „Štrukelj“) v Dalmatinove ulice šte. 5
(Deghenglijeva hiša na vogalu justičnega trga).
V Ljubljani, dne 4. avgusta 1906.
Dr. Karl Triller. Dr. Fran Novak. 2827 1

Akcijska tiskarna.
Naznanilo in priporočilo.
P. n. slavnemu občinstvu si usojam najvidnejše naznaniti,
da sem otvoril
v Židovskih ulicah šte. 4
akcijsko tiskarno
ter bodem izvrševal različna tiskarska dela, kakor posetnice,
razglednice, račune, zavitke, raznovrstna naznanila, parte
in sploh vsa merkantilna dela.
Istotam bodem v kratkem otvoril tudi
trgovino s papirjem, pisalnim
in risalnim orodjem.
Postrežba točna. Cene nizke.
Za množična naročila se najtopleje priporoča
Lavoslav Pevalek.
2826 1
Istotam se sprejme tudi učenka za trgovino s papirjem.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“
Podružnica v CELOVCU.
Kupuje in prodaja
vse vrste rent, zastavnih pisem, priporočil, ko-
munalnih obligacij, srečk, dolnic, valut, novcev
in deviz.
Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Delavnica
se takoj odda 2783-3
na Erjavčevi cesti št. 9.
Oddam 2 lepi meblovani veliki
sobi
za letno sezono. Cene nizke.
Franc Knaflj, gostilničar, Lesce
(Gorenjsko). 2817-2

Odvetniški
koncipijent
išče službe. Nastopi takoj ali pozneje.
Ponudbe naj se blagovolijo pošiljati
pod „Dor. A. T.“ upravn. „Sl. Nar.“

Izurjen
stavbni risar
se takoj sprejme v tukajšnji stavbni
pisarni.
Kje — pove upravnistvo „Slov. Naroda“ 2782 3

Na Dunajski cesti št. 20 se takoj
odda v pritičju
prodajalna.
Poizve se v odvetniški pisarni
dr. Iv. M. Hribarja v Sodniških
ulicah št. 2. 2790-3
V trgu Cerknici na Notranjskem
se pod prav ugodnimi pogoji odda
sedaj edina

pekarna
torej brez konkurence. Promet je ob-
sežen, ker je trg velik in je tamkaj
tudi c. kr. sodišče in davčni urad ter
so v tistem kraju vsako leto po več
časa vojaški manevri. 2790 3
Natančnejša pojasnila
ori lastnik Anton Majdič
ali pa v Cerknici v hiši št. 2

Ose. kr. avstrijske državne železnice.
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bečju.
Izvod iz voznega reda.
Veljaven od dne 1. junija 1906. leta.
Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga na Trbiž. Ob 12. uri 52 m ponoči osebni
vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno čez Selztal v
Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri
05 m jutraj osebni vlak v Trbiž od 3. junija do 9. septembra ob nedeljah in praznikih. —
Ob 7. uri 10 m jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno,
Dunaj čez Selztal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, Budejevice,
Plzen, Marijine vare, Hebr, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri
40 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Benetke, Milan, Florencia, Rim, Beljak, Ce-
lovec, Ljubno, Selztal, Solnograd, Inomost, Bregenc, Ženeva, Pariz, Dunaj. — Ob 4. uri po-
poldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Klein-Reifling v
Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Hebr, Francove vare, Prago,
(direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 9. uri 56 m ponoči
osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (direktni voz I. in II. razr.)
vlak v Novo mesto in Kočevje. Ob 7. uri 17 m jutraj osebni vlak v Novo mesto,
Stražo-Topolice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer osebni
vlak v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri
07 m jutraj osebni vlak v Dunaj čez Amstetten, Monakovo (direktni voz I. in II. razr.),
Inomost, Solnograd, Franzensfeste, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 09 m
jutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 13 m dopoldne osebni vlak v Dunaj čez
Amstetten, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Karlove vare, Hebr, Marijine vare, Plzen,
Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Ženeva, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob
jezeru, Bad Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 30 m popoldne
osebni vlak v Dunaj, Ljubna, Selztal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Fran-
zensfesta, Pontabla, Benetke, Milana, Florencia, Rima. — Ob 8. uri 46 m zvečer osebni
vlak v Dunaj, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selztal, od Solnograda in Ino-
mosta, čez Klein-Reifling iz Steyra, Lince, Budejevice, Plzina, Marijinih varov, Heba, Francovih
varov, Prage, Lipskega. — Ob 13. uri 37 m ponoči osebni vlak s Trbiža od 3. junija do
9. septembra samo ob nedeljah in praznikih. — Proga iz Novega mesta in Kočevja.
Ob 8. uri 44 m jutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne
vlak iz Straže-Topolice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Proga iz
Ljubljane juž. kol. V Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m pop.,
ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih.
Prihod v Ljubljano juž. kol. V Kamnik. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob
10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah
in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“
Podružnica v SPLJETU.
Denarne vloge sprejema
v tekočem računu ali na vložne knjižice proti
ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od
dne vloge do dne vadga. 3-89
Promet s čeki in nakaznicami.

Dobro slikarske
pomočnike
sprejme I. Terdan, slikar in pleskar
v Ljubljani. — Plača po dogovoru
2814 2

V Celju
se pod ugodnimi pogoji proda hiša.
Jako lepa leža, prav pripravno za dru-
žinsko hišo, za letoviščarje ali pa za
obrtnike. — Vpraša naj se pri trgovcu
J. Grobelniku v Ljubljani. 2787 3

Lepo stanovanje
obstoječe iz 4 sob, kopalne sobe, ku-
hinje, sobe za posle, v II. nadstropju,
se takoj ali pa za november odda.
Povpraša naj se v manufakturni
trgovini Pod Trančo št. 2. 2786 3

Stanovanje
na ulico, obstoječe iz 3 sob, predsobe,
svetle kuhinje in pritliklin se odda za
novembrov termin na Starem trgu
št. 26 v III. nadstropju.
Natančnejše se poizve v prodaj-
jalnici spodaj. 2789 2

Za 1. november se odda v Sod-
niških ulicah št. 4 v najem
lep lokal
za prodajalno ali pisarno. Lokal
obstoji in 4 sob in se da deliti v dva
lokala. — Več pove kamnosek Vodnik
v Ljubljani. 1794-13

HIŠO
s peterimi stanovanji ima naprodaj
Josip Grablovič v Spodnji Šiški
št. 53. Zraven hiše je 700 kvadratnih
metrov sveta.
Cenjena je bila hiša 6800 kron,
dohodkov je 560 kron, proda se pa
za 6400 kron. 2828-3

Priložnostni nakup
modernih moških klobukov vseh barv
tucat po 8, 10 in 12 gld.
„Angleško skladišče oblek“
O. BERNATOVIČ
v Ljubljani, na Mestnem trgu šte. 5.

Ose. kr. avstrijske državne železnice.
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bečju.
Izvod iz voznega reda.
Veljaven od dne 1. junija 1906. leta.
Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga na Trbiž. Ob 12. uri 52 m ponoči osebni
vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno čez Selztal v
Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri
05 m jutraj osebni vlak v Trbiž od 3. junija do 9. septembra ob nedeljah in praznikih. —
Ob 7. uri 10 m jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno,
Dunaj čez Selztal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, Budejevice,
Plzen, Marijine vare, Hebr, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri
40 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Benetke, Milan, Florencia, Rim, Beljak, Ce-
lovec, Ljubno, Selztal, Solnograd, Inomost, Bregenc, Ženeva, Pariz, Dunaj. — Ob 4. uri po-
poldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Klein-Reifling v
Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Hebr, Francove vare, Prago,
(direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 9. uri 56 m ponoči
osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (direktni voz I. in II. razr.)
vlak v Novo mesto in Kočevje. Ob 7. uri 17 m jutraj osebni vlak v Novo mesto,
Stražo-Topolice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer osebni
vlak v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri
07 m jutraj osebni vlak v Dunaj čez Amstetten, Monakovo (direktni voz I. in II. razr.),
Inomost, Solnograd, Franzensfeste, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 09 m
jutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 13 m dopoldne osebni vlak v Dunaj čez
Amstetten, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Karlove vare, Hebr, Marijine vare, Plzen,
Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Ženeva, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob
jezeru, Bad Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 30 m popoldne
osebni vlak v Dunaj, Ljubna, Selztal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Fran-
zensfesta, Pontabla, Benetke, Milana, Florencia, Rima. — Ob 8. uri 46 m zvečer osebni
vlak v Dunaj, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selztal, od Solnograda in Ino-
mosta, čez Klein-Reifling iz Steyra, Lince, Budejevice, Plzina, Marijinih varov, Heba, Francovih
varov, Prage, Lipskega. — Ob 13. uri 37 m ponoči osebni vlak s Trbiža od 3. junija do
9. septembra samo ob nedeljah in praznikih. — Proga iz Novega mesta in Kočevja.
Ob 8. uri 44 m jutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne
vlak iz Straže-Topolice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Proga iz
Ljubljane juž. kol. V Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m pop.,
ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih.
Prihod v Ljubljano juž. kol. V Kamnik. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob
10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah
in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“
Podružnica v SPLJETU.
Denarne vloge sprejema
v tekočem računu ali na vložne knjižice proti
ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od
dne vloge do dne vadga. 3-89
Promet s čeki in nakaznicami.